

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 19

6. května 2012

Cena: 8 Kč

O CÍRKVI A JEJÍ AUTORITĚ NA STUDIJNÍM DNU EKUMENICKÉ RADY CÍRKVÍ

Církev jako odpověď? Nepochybně ano by řekli všichni, kdo se sešli v úterý 24. dubna v prostorách Evangelické teologické fakulty UK, kde se konal 17. studijní den Ekumenické rady církví pořádaný komisí mládeže. Aby toto ANO sdíleli i řadoví členové našich církví a aby k němu alespoň částečně dospěla i naše česká sekularizovaná společnost, je ještě třeba mnoho vykonat – a snad k tomu pomohou i semináře, jako byl tento, kdy se účastníci na konci, byť jen o krůček, jistě přiblížili poznání, jaká je role církve v současné společnosti, kam směřuje, jak se dokážeme prezentovat v médiích a podobně.

Pohledem sociologa přispěla hned na začátku PhDr. Dana Hamplová, PhD. prezentací svého průzkumu religiozity a to prostřednictvím několika zajímavých grafů, které nastínily specifickou situaci v naší zemi ve srovnání s dalšími státy. Zaujal například graf, z něhož vyplývalo, že návštěvnost bohoslužeb je u nás v podstatě po dobu zkoumaných let stejná, také důvěra v církve je „stabilně“ nízká, tedy neklesá, jak by se dalo očekávat, a ve srovnání s ostatními zeměmi je nejnižší. Oproti tomu křivka grafu, který se zaměřil na náboženské vyznání, „lítá nahoru dolů“, záleží na kontextu dotazníku. Zajímavé, ale pro účastníky patrně ne příliš překvapující, bylo zjištění ohledně obsahu náboženské víry, kdy se autorka zaměřila na a) víru v Boha, b) různé projevy „magie“ a c) východní směry, jako je

buddhismus, reinkarnace... Silná víra v magii a odmítavý, negativní postoj ke křesťanství a tradiční církvi udává naprosto výjimečnou pozici českého člověka v mezinárodních trendech. Proč? Autorka se zamyslela i nad možnými zdroji nedůvěry, kterou lidé k církvi chovají: omezení svobody, míjení se potřebami, pokrytectví. Charakteristické je, že církev paradoxně není vnímána jako společenství, jako místo setkávání s lidmi. Někdy se jako možný důvod udává komunistický režim, historické okolnosti a rovněž poněkud kontroverzní vysvětlení hovořící o tzv. monopolizaci náboženského trhu.

Pohled religionisty, filosofa a teologa vnesl do debaty doc. Ivan Štampach, jenž upozornil na to, jak výhodné by bylo, kdybychom měli k dispozici ověřené informace, jaké zásadní životní otázky si lidé kladou. Představu, co říkají církve, máme: slyšíme projevy v médiích, čteme jejich tisk, známe jejich kázání, katechezi... Zdá se, že odpovědi církvi se často míjejí s otázkami lidí, že odpovídají na otázky, které nikdo neklade. Výsledek je, že „tradiční“ církve ztrácejí své stoupence. Lidé, kteří se dřív hlásili, ale nepodílejí se na životě církve, se hlásit přestávají – jak naznačují závěry posledního sčítání lidu. Přestože jim tímto přiznáním nehrozila žádná újma ze strany státu či zaměstnavatele. Církev však nejen odpovídá, ale také sama klade s ostatními lidmi otázky a

Dokončení na str. 3

Ze studijního dne Ekumenické rady církví

ZEMĚ DIVŮ V KARLÍNĚ

Stalo se dobrou tradicí našeho Literárního dramatického klubu Dialog na cestě, že si na své schůzky zveme hosty z řad křesťanských spisovatelů, básníků a filosofů a jiných zajímavých osobností, a to i dříve naroze-

ných, neboť od nich díky jejich životním zkušenostem můžeme načerpat moudrost a naději, podívat se na naše bytí z jiného úhlu.

Patří k nim například Miroslav Matouš, básník, spisovatel, překladatel a kazatel nebo Zdeněk Janík, spisovatel, básník a člen výboru PEN klubu. Oba pánové nás před časem opět navštívili.

Bratr Matouš oslavil v našem kruhu dodatečně své životní jubileum – neuvěřitelných devadesát let. Píšu neuvěřitelných, protože kdo nezná věk bratra Miroslava, hádá mu zpravidla o dvacet let méně. Hlavně kvůli jeho vitalitě a energii, které z něj přímo vyzařují.

V úvodu členové klubu prezentovali článek Život ve vyšší režii, jímž jeho autoři PhDr. Olga Nytrová a ing. Václav Strachota přiblížili hostům osobnost a dílo bratra Miroslava Matouše. Poté se ujal slova sám jubilant. Přítomní si vyslechli jeho verše v autorském podání. Pak následovalo zajímavé vyprávění o tom, jak se bratr Miroslav setkal s některými významnými osobnostmi naší kultury. V závěru večera si mohli hosté zakoupit jeho knihu Putování rosou a prachem, kde popisuje své životní osudy, a sbírku duchovních veršů Pouť za světlem. Z této sbírky jako „ochutnávku“ nabízím verše vyjadřující životní krédo bratra Miroslava Matouše:

Kde nad všehomírem / se klene Boží sláva, / tam marně s významy se pachtí filosof, / tam ani učencům / se pojmu nedostává. / Jen báseň otvírá / taj myšlení a slov.

Spisovatele Zdeňka Janíka, našeho druhého vzácného hosta, jsme si pamatovali z jeho předchozích návštěv jako velmi vtipného společníka a těšili se na jeho moudrý humor a hluboké verše. A pan Janík nás nezklamal. Nejdříve recitoval krátké básně inspirované stylem asijské poezie haiku, kde trefně a vtipně vystihl bolesti dnešní doby. Dále nás seznámil se svým posledním dílem – půvabnou knihou pro děti - Šumavská světýlka. Napsal ji společně s Michaelou Vaculíkovou, ilustrovala ji Eva Šhánělová. Je rozdělena do dvou částí. První tvoří básničky a říkadla, druhou pohádky. Všechny jsou inspirované Šumavou a jejími pověstmi, takže si přijdou na své nejen děti, ale i ti, kteří mají rádi tento kout naší vlasti.

Měli bychom si každého setkání s takovými lidmi, jako jsou oba výše uvedení autoři, vážit, přestože jim čas nasypal už stříbro do vlasů. Připomínají nám, že jsou i jiné hodnoty a poklady, které nelze změřit, zvážit, ocenit, a o tyto hodnoty se s námi nezištně dělí, otevírají nám nové světy a krajiny zářků. Nechme o tom hovořit krásnou básně Z. Janíka Moudření ze sbírky Hledání klíčů: *Za první bránu tajemství / chodíme kreslit srdeční siločáry / Za druhou hledáme trabuko z rákosu/ zapadlé někde do spálených let / Za třetí čeká nás dětský vlak / A všechny vedou za velké zrcadlo / do země divů.*

Květa Salmonová
Literární dramatický klub
Dialog na cestě

POHLEDNICE S POZVÁNÍM NA SLET

“Bez Sokola by nebylo legií, bez legií by nebylo Československa!”

Tomáš Garrigue Masaryk

Vážený čtenáři Českého zápasu, milé sestry a bratři!

Sbor pro obnovu pomníku Hrdinům od Zborova na Spořilově vydal dobovou pohlednici u příležitosti 150. výročí založení Sokola a XV. Vsesokolského sletu PRAHA 2012. Je věnována jako dárek cvičenkám a cvičencům, hostům a návštěvníkům sletu. Připomínáme všem našim bratrům a sestrám sokolskou a legionářskou tra-

dici, která vedla ke svobodě a samostatnosti naší drahé republiky. Naši otcové – Sokolové a legionáři se zasloužili o uctění památky hrdinů od Zborova dvěma významnými sochami - Hrdinům od Zborova na pražském Spořilově a plk. Josefa Jiřího Švece na Pohořelci na Hradčanech. Jim patří náš dík! Obě sochy odstranili nacisté v době kruté okupace za Protektorátu Čechy a Morava v roce 1940.

Náš Sbor usiluje řadu let za plné podpory předních odbojových a vlasteneckých organizací České republiky o

obnovu těchto vzácných historických památek, které dosud jako jediné po sametové revoluci nebyly v Praze obnoveny! Projekt obnovy plně podporují Československá obec legionářská – projekt „LEGIE 100“, Česká obec sokolská, Český svaz bojovníků za svobodu, Masarykovo demokratické hnutí, Konfederace politických vězňů, Klub za starou Prahu a další občanské organizace v České republice.

Pohlednice vyšla díky podpoře Magistrátu hlavního města Prahy a s přízní České obce sokolské a Československé obce legionářské. Obdrželi ji všichni představitelé veřejného a společenského života v naší vlasti. Chceme ji též věnovat vám, věrným čtenářům Českého zápasu.

Přijměte ji jako pozvánku na jubilejní XV. Vsesokolský slet, který se koná od neděle 1. července – dopoledne projde sletový průvod Prahou - do 6. července. Hromadná vystoupení se konají 5. července od 21 hodin večer a 6. července od 14 hodin odpoledne na stadionu SK SLAVIA ve Vršovicích. Těšíme se na vaši hojnou účast!

Vladimír Prehlík
člen představenstva Sboru pro obnovu pomníku Hrdinům od Zborova, náboženská obec Praha-Spořilov

Kdo za to může?

Dnes a denně zažíváme situace, kdy v souvislosti se spáchaným prohřeškem, náhlou nepříjemnou příhodou či nevyhovujícím stavem věci, my nebo naše okolí hledá důvody, které onen tristní stav zapříčinily. Někdy za těmi okolnostmi vidíme souhru náhod či dokonce spiknutí jakýchsi temných sil, většinou však zlomyslnou ruku jiného člověka. Tyto zkušenosti sami prožíváme, slyšíme o nich v médiích, čteme v novinách – je zkrátka v módě hledat viníky. Někdy se mi zdá, že je to přímo součástí naší české povahy, že je to náš národní „sport“. Slyšíme o tom, co zavinil komunismus, kdo může za problémy ve zdravotnictví... Nevynikáme však jen v této sportovní disciplíně, myslím, že jsme mistři i v dalším oboru, a to vzniklou situaci rozpitvát, diskutovat o ní a rozebírat ze všech stran – ale nikoli za účelem předejít příště negativním důsledkům, poučit se a jít dál, ale spíše z neznámého uspokojení z diskuse samé...

Kamarádka, která tlumočí z japonštiny pro české zaměstnance automobilky TPCA v Kolíně, mi často vyprávěla o tom, jak zde došlo k nějakému selhání a čeští dělníci pak místo toho, aby chybu uznali a promptně napravili, se k úžasu Japonců dokázali donekonečna dohadovat o tom, jak se to mohlo stát, a jak se říká „rozebírali to dokola“. Ono pro japonské podnikatele musí být vůbec lahůdkou pozorovat českého člověka při práci a řešení problémů z ní plynoucích. Existuje příběh o učiteli náboženství, jenž se snažil třídě plně výtržníků vysvětlit příběh knihy Jozue. Aby si ověřil plody své práce, na konci hodiny položil tu nejjednodušší otázku, která ho mohla napadnout: Kdo zničil mohutné hradby Jericha? Vzadu ve třídě zdvihl malý, vždy nepozorný Marvin ruku a vyhrknul: „Prosím, pane učiteli, já to nebyl!“ A o tom to je, vážení přátelé.

Bible sama poskytuje k tomuto fenoménu, starému jako lidstvo samo, řadu příkladů: první najdeme hned v knize Genesis. Bůh zakazuje prvnímu lidskému páru pojíst ze zakázaného stromu, a když to Adam s Evou poruší a Bůh se ptá, co se stalo, muž „hází“ vinu na Evu a ta pak na vychytralého hada. Muž jde navíc tak daleko, že naznačuje Bohu, že on je v posledku původcem jeho selhání, neboť on mu dal ženu, díky níž zhrěšil. Bůh velkoryse „ignoruje“ tuto nebetýčnou drzost a následně se ukazuje, že právě odpověď „to jsem nebyl já“ je nejrychlejší cestou, jak opustit blahobytnou Edenu. Hned v dalších verších je však řečeno: I poznal člověk svou ženu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Je tedy jasné, že ani Adam se nadále netrápil otázkou, či vina způsobila, že dosavadní bezstarostné žití mohou nazývat „ztraceným rájem“, a s Evou vešel do svazku partnerského. Uvědomil si patrně, že spolu zможou více než každý sám a v nenávisti ke druhému. Že jediná šance, jak se dostat z nastalého marastu, jsou dobré fungující vztahy a vzájemná pomoc. A to je šance i pro nás – jako členy rodiny, společnosti a církve. Pomoc druhému a druhým, místo: „To je tvá vina.“ Zkusme se nad tím, alespoň chvíli, zamyslet. Ale, prosím, beze slov!

Klára Břeňová

Z kazatelského plánu

ČTVRTÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH - CANTATE

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja.

ŽALM 98,1.2

První čtení: Skutky 8,26–40

Tužby:

2. Abychom s láskou rozdávali, co jsme od Boha přijali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom radostnou zvěstí hodnověrně hlásali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože, tvůj Syn je kmen a my jsme ratolesti. Prosíme tě, zachovej nás při kmeni, ať vydáváme dobré ovoce! Svým svatým Duchem nás osvit, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 4,7–21

Evangelium: Jan 15,1–8

Verš k obětování: Žalm 66,5.8

Verš k požehnání: Jan 15,5

Modlitba k požehnání:

Laskavý Bože, ve svátosti večere Páně jsme přijali tvou pravdu a sdíleli tvůj život. Dej, ať rosteme v radosti tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 18, 48, 58, 162, 290, 294, 311, 335

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ UZDRAVOVÁNÍ

54

Uzdravení ochrnutého Mt 9,1-8; Mk 2,1-12; L 5,18-26 Posedlost démony Mk 5,1-20; Mt 8,28-34; L 8,26-39

Pokračování z minulého čísla

Z VÝKLADU MARKOVY VERZE

František Kovář: Výklad evangelia Markova, edice Blahoslav, sv. XIV. Praha 1941, úryvky na str. 109 - 110, 114 - 115.

1. Jsou lidé, kteří jsou zachráněni vírou svých rodičů. Carlyle říkával, že ještě po letech k němu přicházel matčin hlas: „Důvěřuj Bohu a jednej správně!“ Když Augustin žil svůj bezstarostný a nemravný život, jeho zbožná matka přišla prosit o pomoc křesťanského biskupa. Ten jí řekl: „Není možné, aby zahynulo dítě takových modliteb a slzí.“ Mnozí z nás rádi dosvědčí, že za všechno, čím jsme a čím budeme, dlužíme více svých zbožných rodičů.

2. A jsou lidé, kteří jsou denně zachraňováni vírou těch, kdo je milují. Když se H. G. Wells právě oženil a úspěch mu přinášel nová pokušení, řekl: „Skutečnost, že za dveřmi Morningtonovy ulice 12 spí ona, tak sladká a čistá, mi nedovolí, abych se před ní objevil jako člověk bidný nebo opilý nebo sprostý.“ Mnozí z nás by kolikrát udělali něco hanebného, ale neučiníme to proto, že nechceme spatřit bolest v očích někoho blízkého.

Přeložila:
Jiřina Kubíková

v území Dekapolském, ale obě byla vzdálena od jezera Galilejského, neležela při pobřeží, jak vypravování předpokládá. Gadara ležela na jihovýchodě od jezera, ale až za řekou Jarmukem, která se vlévá do Jordánu ve značné vzdálenosti na jih od jezera Galilejského. Gerasa (dnešní zříceniny Džeradž) ležela ještě mnohem dále na jihovýchod, směrem k území Nabatejskému, poněkud na sever od řeky Jabok. Město jménem Gergesa není vůbec známo. Soudívá se, že to bylo město, pohřbené v dnešní zřícenině Kursi nebo Kersa, jižně od Wadi es Samak, kde je ve vzdálenosti asi 2 km stráž, spadající k jezeru Genezaretskému. Leč zde je obtíž jiná. V okolí zříceniny nebyly dosud nalezeny žádné hroby, které tu vypravování předpokládá.

Tato perikopa je typickým projevem souvěké víry v démony, v posedlost démony a v uzdravování vypuzováním démonů. Nebylo ve starověku člověka, který by tuto víru nesdílel. Novoplatonikové dokonce vytvořili celou nauku o demonech, demologii, podle níž jsou mezi démony stupně podřízenosti a nadřízenosti, takže je lze utřítit v pevné pořadí.

Přípravila Jiřina Kubíková
Pokračování příště

Nad Písmem

CESTOU PŘI VOZE

Jan 15,1-8

Tolik lidí trpí samotou. Téměř až choromyslnou. Mladí začínají žít single, protože se bojí života v páru. Bojí se, že by na ně bylo nakládáno příliš. Že by se museli příliš vzdát své individuality, svobody, prostoru. Tak vstupují do samoty, která je sžírá. Mají málo sebejistoty. Bojí se, že by si ve vztahu neuměli dupnout. Bojí se o sebe. Jiní z tohoto nedostatku sebejistoty zas staví rodové stromy. Takové ty stromy, co od kořene po větvení ukazují, kdo byl naším předkem, že to určitě za něco s námi stálo aspoň dřív, když už ne teď, že aspoň ti předci měli nějakou vážnost. Marnost nad marností, či spíše vykořeněnost nad vykořeněností - řekl by modernější kazatel.

Ano, jsme jako bílé padáčky odkvetlých pampelišek, zmitání emocemi a nejistotou jako jarním větrem. Naplnění děsem a odcizeností stojíme jako žebráci před mísami plnými pokrmu, bez odvahy si vzít. Protože, když vlna každou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, tak to znamená, že je od čeho odřezat, že je tu svázanost, napojenost, zkrátka vyrůstání ze základu.

Jsme lidé, vkořenění do Boha, jsme součástí stromu života, kterým je Pán, mohli bychom se v něm radovat, tančit, jásat, skákat (představme si libovolně veselé vypuštěné zvíře do prostoru), ale my ne. My si neuvědomujeme, že někam patří-

me. My to zapoměli, vytěsnili, podlehlí jsme duchu doby.

Jak ten Filip běží při voze a je celý natěšený vyprávět o Pánu a taky že vypráví, plný radostí, že může svědčit, tak je v tom vyprávění taková důvěra v život, zakotvenost, zakořeněnost, jistota. Jeho rodokmenem je od A až do Zet Pán, jeho krví, mízou i kmenem je jeho živá víra, plná radosti. Vyznal, že Ježíš je Syn Boží a zůstává v něm.

A to je celé. To je ten lék na samotu, stres, strach, děs běs. Pán. On v nás narovnává pokřivené, uklidňuje poděšené. „Láska nezná strach. Dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.“ „My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.“ To je ta odpověď z prvního listu Janova. Bůh nás miloval. Bůh nás miluje. Bůh posílá Filipa, aby poskakoval při našem kočáře, abychom mu zastavili a nechali si vyložit slova Písma. Zkrátka abychom o to stáli. Abychom stáli o Pána. Abychom udělali ten první krok, který nám otevírá cestu Boží lásky, poznání, že jsme milováni. Ten etiopský strážce si četl v prorokovi. Byl hledačem. Jel a četl. Byl hladový, chtivý poznání, pravdy. A Filip mu jde naproti.

Každému z nás jde náš Filip naproti, aby nám řekl, že nejsme single. Že se nemusíme zaštiťovat ani rodokmeny, ani pozemskými statky,

ani různými známostmi, nebo třeba zdravím, vzděláním, ... že můžeme být staří, slabí, oškliví a z hlediska světa i hloupí (ale samozřejmě, že i hezcí a úspěšní), jen stačí, když otevřeme knihu a budeme číst a ptát se. Knihu svého života, srdce, touhy, co v nás zbyla, a zatoužíme po lásce. Ona je tu. Láska zmrtevýchvstává, která nás zve, ať neutikáme, zůstaneme při kmeni a nebojíme se být jen ratolestmi. Kmen nás ochrání, zahřívá, chrání před žárem i mrazem našich vlastních děsů a představ, a beztak bez něj nemůžeme nic. Jak utěšlivé, jak konejšivé. Je to jako vrátit se domů, do ticha, tepla, jistoty. Tak je v Pánu. Kdo zůstává v něm, dostane posilu, aby konal k oslavě Boha. Jak? To už poznáme, až budeme doma. Což to není trochu bláznivé, běžet při cizím voze? A proč ne, je-li to ono. Tak pojďme domů a nechme se použít.

Marta Silná

Pane,
ty víš,
jak strašně se nám chce
být sami.
Bez strachu, odpovědnosti,
bez života.
Pane, oživ nás,
abychom vystoupili
ze svých ulit a rozlétlí se
do tvého světa.

O CÍRKVI A JEJÍ AUTORITĚ NA STUDIJNÍM...

Dokončení ze str. 1
 Bůh může odpovídat. Jeho odpovědi nemusí být uspokojivé, naše zvědavost a zvědavost zůstane často neukojena: „Bůh píše rovně i na křivých linkách.“ Boží odpovědi nejsou zacíleny na časné informování o stavu věci, nemají nás uklidnit – spíše naopak. Jsou výzvou, pozváním, vysláním. Přednášející odhalil i další rozměr – kdy Bůh klade otázky a lidé odpovídají. Může je tlumočit i církev, u níž lidé spíše snesou palčivost a radikálnost Božích otázek než faleš instituce, beroucí rouhavě autoritu do svých rukou. Tě by se vůbec církve měly vyvarovat a uvědomit si, že, jak řekl Augustin Aurelius: „Mnozí, kteří jsou uvnitř, jsou venku, a mnozí, kteří jsou venku, jsou uvnitř.“

Třetí příspěvek zazněl z úst Mgr. Jiřího Ungera, tajemníka České evangelijní aliance, člena Církve bratrské, jenž navázal na předchozího přednášejícího opětovou reflexí sčítání lidu a vyplývajícími tvrzeními, že z mnoha důvodů je v Čechách mnohem těžší věřit v církve nežli v Boha. Ukázal, že je to často odůvodněné, instituce může velmi lehce zklamat a u nás je problém, že církev trpí „gravitací“, kdy se uzavírá a zajímají ji jen potřeby a fungování v rámci sebe samé; další „gravitací“ představuje posun od milosti k zákonictví, od jednoduchosti ke složitosti, od rizika k opatrnosti... Nejen to, trpí „provazní slepotou“, kdy jazyk je nesrozumitelný, schopnost komunikovat s lidmi skeptickými a pochybovači velmi omeze-

ná. Jen těžko si církev drží postavení, které měla dřív. Svět je jiný, sekulární, vyznačuje se velkou skepsí a cynismem (danými i dějinným vývojem; koneckonců i významní myslitelé jako Feuerbach, Marx, Freud, Nietzsche... ukazovali na tuto cestu pochybností) a je těžké jej konfrontovat, případně tuto kulturu a hodnoty měnit.

Jako velmi prospěšné se ukázaly workshopy, které následovaly po příspěvcích přednášejících. Jejich témata byla reflektována v další části studijního dne formou krátké prezentace závěrů jednotlivých skupinek. Hostem workshopu Církve a média byl rozhlasový moderátor Petr Vaďura, jehož osobní práce byla pro přítomné velkou inspirací a uvědoměním si, že média jsou jednotliví lidé, kteří za sebou mají určitou zkušenost, na základě té i určitý pohled... záleží na nás křesťanech, jaké informace jim poskytneme, kdy a jakým způsobem. Ve veřejnoprávních médiích máme v České republice oproti jiným zemím poměrně velký prostor: Využíváme ho adekvátně?

Workshop Aktivní církve se soustředil zejména na téma práce faráře s mládeží – na specifika působení na základní, střední a vysoké škole. Z diskuse pak vyšel dotaz pro představitele církvi, jak reálně vidí možnost vytvoření naddenominační platformy univerzitních kaplanů.

Na workshopu Srozumitelná církev došli účastníci k názoru, že srozumitelnost je „pouze“ podporou, není tím

nejdůležitějším a nemá být překážkou pro sdílení Krista a evangelia. Hranice srozumitelnosti jsou dány Písmem.

O tématu posledního workshopu „Občansky angažovaná církev“ bude obšírněji hovořit článek Kateřiny Děkanovské v jednom z dalších čísel našeho časopisu.

Otázky a úvahy, k nimž dospěli diskutující ve workshopech, pak měli možnost předložit představitelům církvi: Martinu Moldanovi, biskupovi Apoštolské církve, předsedovi ERC a synodnímu senioru Českobratrské církve evangelické Joelu Rumlovi, místopředsedovi ERC a předsedovi rady Církve bratrské Danielu Faifrovi a patriarchovi naší církve ThDr. Tomáši Buttovi. Jednou ze zajímavých myšlenek, které v této části zazněly, byla potřeba „II. Vatikánu“ v některých proudech protestantské tradice: které chybí dynamický model, nová evangelizace, nutnost jít k samotnému zdroji, jenž dělá církev církvi a společenství společenstvím, jenž je jednoduše oním evangelijním „kvasem“. Opět se také probíralo sčítání lidu, jež je obrazem společnosti a podnětem k další, dosud nedostatečné reflexi.

Setkání se konalo na půdě teologické fakulty, hlavním tématem byla církev; zcela přirozeně jej tedy zahájila krátká pobožnost vedená Danielem Faifrem, jenž se v kázání zaměřil na výraz „dát odpověď“ na základě novozákonního verše 1 Pt 3,15, a ukončila ji modlitba, kterou pronesl Joel Ruml, a poté i společná modlitba Páně.

Klára Břeňová

Blahopřání

Evangelický duchovní Heinz Lischke se 26. dubna v Německu v Zerbstu dožil 85 let. Proč na něj myslíme? Je autorem knížky Obrácení (Die Umkehr), kterou přeložila sestra Libuše Hanušová do češtiny. Tato kniha byla v nedávné době přeložena i do polštiny a ruštiny. Napsal také knihu básní Volání v noci (Die Rufe im Nacht) a vyšlo CD s jeho básněmi. Byl na setkání v Praze-Dejvicích, když jeho kniha vyšla v češtině.

Mladý 17letý hoch vstoupil do německé armády v roce 1944, po válce byl 5 let v ruském zajetí. Tam uvěřil a slíbil Pánu, přežije-li, stane se duchovním. Tak se také stalo.

Seznámili jsme se s ním ve městě Görlitz (Zhořelec) v roce 1981-2 na setkání duchovenstevských rodin ze 7 států. Já jsem tam byla s dcerou Libuší Kopřivovou. Tam jsme se seznámili i s Červenými z České Skalice, již zesnulými, a s rodinou bratra Lischkeho.

Bratr Heinz Lischke se narodil ve Wroclavi (Breslau) a stále cítí slovanské kořeny. Jezdí tam i v současnosti na různá setkání ekumenického i mezistátního charakteru. Poslal mi spoustu různých článků se svými fotografiemi z těchto cest, kde se setkávají různé skupiny lidí z mnoha církví a států. Také i jedna ulice byla pojmenována po něm ve městě Wuppertal. Žije se synem, dětským lékařem, a s dcerou, vedoucí lékárny, v Zerbstu. Jeho manželka už před delší dobou zemřela.

Telefonoval mi 19. dubna brzy ráno s poděkováním, že mu blahopřál i bratr patriarcha Tomáš Butta, s kterým se setkal před 4 roky na konferenci v Dessau, a že sestra Alena Naimanová s německou přítelkyní jej příští týden navštíví. U nás byl už několikrát. S mládeží v Turnově, s přáteli v Semilech i zde v Mladé Boleslavi. Zná se i s bratrem Miroslavem Matoušem. Domnívám se, že setkávání členů různých církví a z různých států jsou potřebná. Díky Pánu!

Libuše Hanušová

Vzácná návštěva

V úterý 24. dubna přijali bratr patriarcha Tomáš Butta a přednostka odboru pro vnější vztahy Hana Tonzarová vzácnou návštěvu. Do úřadu ústřední rady zavítal vrchní starosta města Kostnice, Horst Frank. Byly projednány možnosti spolupráce k jubilejnímu Husovu roku 2015. Celodenní jednání v Praze, jemuž předcházelo jednání předchozího dne v Husitském muzeu a partnerském městě Tábor, zakončila návštěva na ministerstvu kultury. (Podrobnosti v dalším čísle ČZ)

19. KURZ VARHANÍKŮ A ZPĚVÁKŮ 2012

Přichází čas, kdy plánujeme program letních dnů. Trávit je můžeme různým způsobem. Nicméně nabízí se možnost spojit příjemné s užitečným v setkání lidí, které spojuje záliba v hudebních aktivitách. K takovým bezesporu patří již tradiční sejití varhaníků a zpěváků naší církve. Toto se letos skutečně již podevatenácté, a to v moravské metropoli - Olomouci.

Uvítali jsme nabídku nového olomouckého faráře br. Jaroslava Krivánka, aby se náš letošní kurz uskutečnil po dlouhé době opět na Moravě. A tak jsem se v pátek 30. března vydal do Olomouce, abych si vše prohlédl a zařídil potřebné pro zdárný průběh kurzu i spokojenost jeho účastníků. Zdá se, že vše je opravdu dobře připraveno.

Kdo čtete tyto řádky, přijměte informace a takto i pozvání k účasti na tomto krásném setkání muzikantů - varhaníků, zpěváků - začátečníků i pokročilých.

19. kurz je pořádán jako diecézní - pod patronací brněnské diecéze a jejího biskupa br. ThDr. Petra Šandery - je však otevřen pro všechny zájemce z celé církve. Kurz se uskuteční ve dnech 10. - 18. srpna 2012. Odborným a organizačním vedoucím je zlínský farář Zdeněk Kovalčík, spirituálem kurzu bude opět br. emeritní patriarcha Josef Špak.

Co tedy čeká účastníky? Sjedeme se v pátek 10. srpna na faru Husova sboru v Olomouci - příjezd do 17 h. Pak se ubytujeme, povečeříme a setkáme se, abychom se seznámili a také

už v předstihu domluvili na hudebním programu pro nedělní bohoslužbu.

V sobotu nás čeká celodenní poznávací cesta po olomouckých památkách s průvodcem, kterou zakončíme na Svatém Kopečku. Neděli - den Páně - oslavíme s olomouckou náboženskou obcí, čeká nás další procházka a exkurze do chrámu sv. Mořice s prohlídkou unikátních varhan. Večer se sejdem u stolu při biblické večeři.

Od pondělí začne každodenní, radostná práce, která bude orámována ranními a večerními pobožnostmi vedenými br. J. Špakem, při nichž se ve varhanním doprovodu budou střídát účastníci kurzu. Pak do 13 h bude následovat dopolední blok - hra na varhany - je dohodnuta možnost cvičit hned na několika nástrojích v Olomouci. Začátečníci budou pracovat ve skupinkách pod odborným metodickým vedením, aby zvládali doprovod liturgie, písní, Kalousovy pobožnosti. Odpolední blok je věnován přednáškám, hlasové výchově, nácviku sborových písní. Vše v těchto pracovních dnech bude směřovat k přípravě již tradičního pátečního koncertu. Místo jeho konání bude včas oznámeno v Českém zápase i v kalendáři na in-

ternetových stránkách naší církve. Kurz bude zakončen v sobotu 18. srpna songovou bohoslužbou v olomouckém Husově sboru a pak po obědě se rozjedeme do svých domovů.

Účastníci kurzu necht' s sebou přivezou kromě dobré nálady také Zpěvník ČČSH, varhanní doprovod liturgie, Kalousovy pobožnosti, další vlastní hudební materiály - ať už pro varhany nebo zpěv sólový i sborový.

Kurzovné činí opět i přes zvyšující se ceny 3 000 Kč - v této částce je zahrnuto stravování 3x denně, ubytování, průvodcovská služba Olomouci a některé vstupy. Závazné přihlášky zasílejte na adresu vedoucího kurzu - Farní úřad ČČSH ve Zlíně, Štefánikova 6305, 760 01 Zlín nebo elektronicky na adresu: noccs.h.kov@seznam.cz do 20. června 2012.

Je třeba poděkovat za záštitu brněnské diecézi a jejímu biskupovi br. Petru Šanderovi, dále diecézní radě v Olomouci, náboženské obci v Olomouci i v Olomouci-Hodolanech, br. farář J. Krivánkovi a jeho manželce - za všestrannou pomoc při organizaci.

Na letní hudební setkání se těší autor těchto řádků

Zdeněk Kovalčík

**Na opravy a údržbu
 Památníku Mistra Jana Husa v Husinci
 můžete přispět i vy na účet:**

43-570420277 / 0100

Variabilní symbol: 9 + číslo náboženské obce

ZPRÁVY

Smutná zpráva

Bratr farář Mgr. Emil J. Havlíček zemřel 25. dubna. Rozloučení se koná v pátek 4. května v 9.30 h v Hosticích a ve 12 h v Husově sboru v Olomouci za účasti ses. biskupky Jany Šilerové.

(red)

Ordinace a instalace biskupa

Zveme vás na ordinaci a instalaci nově zvoleného biskupa plzeňské diecéze Mgr. Filipa Štojdlá.

Liturgie s obřadem se uskuteční v píseckém Husově sboru v Budějovické ulici 204 19. května od 15 h za účasti biskupského sboru v čele s bratrem patriarchou ThDr. Tomášem Buttou, za účasti děkana Husitské teologické fakulty UK prof. ThDr. Jana Blahoslava Láška a dalších významných hostů z církevního a univerzitního prostředí.

(red)

Autorům kalendáře

Prosíme autory Kalendáře Blahoslav 2013, aby své příspěvky zaslali nejpozději do konce května na adresu: erwin.kukuczka@tiscali.cz. Objednávky kalendáře přijímá bratr František Brynych, Wuchterlova 5, 166 26, Praha 6-Dejvice; prodejna.blahoslav@ccsh.cz

(red)

Cesta pro Noc kostelů

Během května vyjde u příležitosti Noci kostelů, jež se koná 1. června, mimořádné barevné číslo časopisu pro děti Cesta. Můžete si jej do náboženských obcí, které se akce zúčastní, zdarma objednat na tiskovém odboru ÚÚR, tel. 220 398 106, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz

(jk)

Seminář v Betlémě

Duchovní obnova pod vedením Jany Novákové na téma "Přátelství", doprovázená výtvarnou tvorbou, se bu-

de konat v Betlémě v Janských Lázních. Začíná v pondělí 21. května v 10 hodin bohoslužbou a končí ve středu 23. května odpoledne. Cena za ubytování a stravu činí 850 Kč. Přihlásit se můžete na DR CCŠH, Ambrožova 728, 500 02 Hradec Králové, dieceze.hradec@ccsh.cz.

Štěpán Klásek

Povídání o čaji

Náboženská obec Praha - Staré Město pořádá v pondělí 7. května v 17 hodin opět s farářkou Sandrou Silnou "Povídání o čaji", spojené s čajovnou. Chceme navázat na setkání mládeže na Praze 2, a tak zveme všechny, abychom se opět setkali, prožili chvíle modliteb i povídání v chrámu sv. Mikuláše a potěšili se dobrým čajem.

Eva Cudlinová

O Raveně u Mikuláše

Vážené sestry, vážení bratři, zveme vás na další přednášku z cyklu „Akademie biskupa Mikuláše“, která se bude konat v sobotu 12. května od 14 hodin v modlitebně chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí. S přednáškou na téma Ravena – sídlo císařů a patriarchů (ravenské umění na mozaikách a sarkofázích) vystoupí archeoložka Mgr. Jana Šuchmová.

Šárka Musilová,

„Jak dál v církvi...“

„Neboť Bůh nám nedal ducha bážlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy. Nestyď se tedy vydávat svědectví o našem Pánu...“

Zveme ke vzájemnému sdílení, hledání i inspiraci, jak dnes oslovit evangelium. Sejdeme se 18. května v 10 h v Komenského sále v Praze 6-Dejvicích (Wuchterlova 5). Prosíme neregistrované duchovní i laiky, aby nám oznámili svou účast i své podněty k danému tématu, a to na adresu: dejvicky.sbor@seznam.cz nebo i písemně na Farní úřad CCŠH Wuchterlova 3, 160 00 Praha 6-Dejvice.

Ubytování včas zajistíme.

(fú)

Uctění památky

Pozvání na 18. pietní shromáždění na Masarykově nádraží, dne 17. května od 9.30 hodin. Uctíme památku 96 obětí z řad železničářů, odbojářů i náhodně vybraných cestujících, kteří byli postřeleni dopoledne 8. května 1945 u zdi výtopny. Situace na nejstarším pražském nádraží (dokončeno r. 1845) byla při povstání kritická: na kolejích stály 3 německé sanitní vlaky s ozbrojenými strážemi, v protějším hotelu byli připraveni ke všemu rozhodnutí příslušníci wehrmachtu a SS... Slavnost proběhne u půlkruhu se jmény obětí uprostřed spojovací chodby od informačního centra k pokladnám (vchod z Hyberské ulice). Je možno si prohlédnout i výstavu o historii dopravy u nás (od formanů, lodní dopravy, „koněšpřežky“, budování zdejšího nádraží až k současnosti). Expozice je umístěna ve spojovací chodbě nad jízdními řády.

PhDr. Zlata Fořtová,

Členka RV-ČSBS

a Sdružení Čes. národ. povstání

Kněžské svěcení

Ses. Mgr. Monika Bartková přijala 28. dubna v Husově sboru v Ostravě-Radvanicích svátost svěcení kněžstva. Ve Studénce přijme stejnou svátost 5. května v 15 h z rukou olomoucké biskupky a spolusvětitelů ses. Mgr. Martina Smolková.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 7. 5. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Gershwin
Od baroka k jazzu,
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany
* 8. 5. – 11 hodin
Slavnostní koncert
B. Rabas, I. Slavíková
* 8. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Purcell, Brahms
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka
* 9. 5. – 17 hodin
Vierne, Händel, Mozart,
Schubert
H. Jonášová – soprán,
B. Rabas - varhany
* 10. 5. – 17 hodin
Mozart, Händel, Franck
PRAGUE MOZART TRIO,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 11. 5. – 17 hodin
Bach, Telemann, Händel
M. Šestáková – varhany,
V. Kozderka - trubka
* 11. 5. – 20 hodin
Mozart, Gershwin, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka
* 12. 5. – 17 hodin
Händel, Beethoven, Bach
J. Popelka - varhany,
V. Frank - housle
* 12. 5. – 20 hodin
Mozart, Gershwin, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka
* 13. 5. – 17 hodin
Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET
* 13. 5. – 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle

Z EKUMENY

V PRAZE CHYSTAJÍ NOC ŽALMŮ

Letos poprvé zazní v Praze celá starozákonní kniha žalmů a to během jediné noci. Všechny sto padesát žalmů přečte celkem šedesát dva dobrovolných čtenářů, kteří se vystřídají v sedmi jednohodinových blocích. Noc žalmů, kterou pořádá římskokatolická farnost Nejsvětějšího Srdce Páně na Náměstí Jiřího z Poděbrad v Praze 3, je součástí oslav 80 let kostela. Slova prvního žalmu rozezní ojedinělý sakrální prostor navržený slovínským architektem Jospem Plečnikem 18. května v 19.30 hodin. Plánovaný konec akce, která je otevřená široké veřejnosti, je před třetí hodinou ranní, informuje web www.noc-zalmu.srdcepane.cz.

Noc žalmů navazuje na projekt Bible24, který se v České republice uskutečnil již třikrát jako česká verze evropské Nonstop četby Bible. Noc žalmů je zcela originálním projektem, který vznikl v Brně v roce 2010. Konec každého čtenářského bloku navíc doplní živé hudební vstupy, zazní skladby, jež svým charakterem mají podpořit meditativní ráz celé akce. Hudební část, kterou zajišťuje pedagog Hudební fakulty AMU Ondřej Urban, přinese skladby pro varhany a housle a varhanní improvizace.

"Noc žalmů je určena všem, kdo by se chtěli na závěr pracovního týdne na chvíli zastavit a zaposlouchat se do slov z Knihy, která patří k základům evropské kultury. Žalmy jsou starobylou sbírkou zhudebněné poezie. Jejich slova vyjadřují různé emoce jako bolest, radost, chválu, prosbu o pomoc. Bývaly doprovázeny hrou na nástroj jménem psalterion. Odtud pak jejich název žalmy. Noc žalmů provází další aktivity. Mezi ně patří i možnost napsat si vlastní žalm. Nejzajímavější budou k přečtení na webu," upozorňují pořadatelé. Svou účast přislíbil herec a režisér Jaroslav Achab Haidler, a tak se posluchačům dostane příležitosti uslyšet některý ze žalmů v jeho originále, v hebrejštině.

podle www.christnet.cz

OD ZAVRAŽDĚNÍ BISKUPA VOJTĚCHA UPLYNULO JIŽ 1015 LET

Před 1015 lety, 23. dubna 997, byl na misijní cestě v pohanském Prusku zabit biskup Vojtěch, patron českých zemí, ale také Polska a Uher. K jeho významným počínům patří například založení prvního mužského kláštera na českém území v Praze-Břevnově. Vojtěch se narodil někdy kolem roku 956 ve váženém rodě Slavnikovců z Libice nad Cidlinou. První vzdělání získal od místních kněží, později studoval devět let v Magdeburku. Po návratu do Prahy a poté, co přijal birmovací jméno Adalbert, se stal pomocníkem prvního českého biskupa Dětmara a po jeho smrti byl v roce 982 jmenován druhým pražským biskupem (prvním českého původu). Oproti mírnému Dětmarovi si však reformní politikou udělal řadu nepřátel v církevních i světských kruzích. Snažil se vymýtit zejména obchod s otroky, mnohoženství a alkoholismus. Pro spory s knížetem Boleslavem II. a po vyraždění Slavnikovců na Libici nakonec odjel přes Polsko na misijní cestu do Pruska, kde byl na neupřesněném místě zabit tamními pohany. Jeho ostatky od nich vykoupil polský kníže a pozdější první král Polska Boleslav Chrabrý a uložil je ve svém sídelním městě Hnězdně. Odtud byly později převezeny do svatovítské katedrály na Pražském hradě. Vojtěch byl svatořečen v roce 999 papežem Silvestrem II. na žádost císaře Oty III.

podle ČTK

NA 65000 LIDÍ SE SHROMÁŽDILO

K MODLITBĚ ZA OCHRANU PRAVOSLAVÍ V ZEMI

Na 65000 lidí přišlo 22. dubna k moskevské katedrále Krista Spasitele, aby se na výzvu moskevského patriarchátu pomodlili za ochranu pravoslavné církve. Masová modlitba spojená s křížovým pochodem byla podle médií největší událostí svého druhu v novodobých dějinách Ruska. Patriarcha Kirill v projevu ke shromážděným brojil proti všem, kdo "urážky svatých míst považují za projev lidské svobody hodný celospolečenské ochrany".

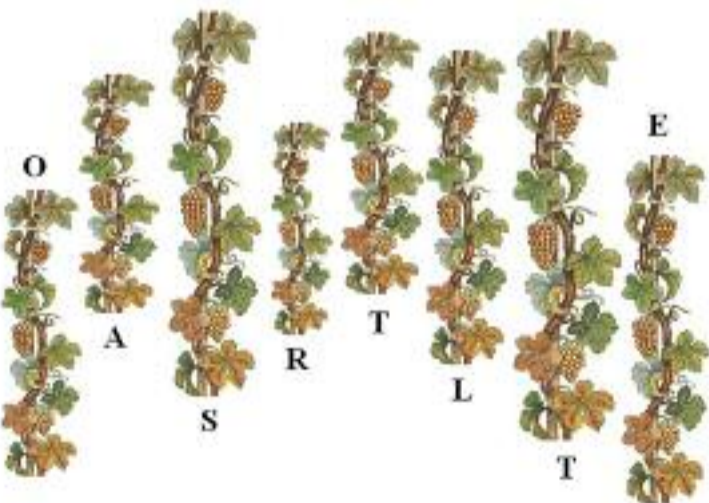
Bezprostředním podnětem ke svolání věřících byla únorová "punková modlitba" pětice ruských rockerek ze skupiny Pussy Riot, které vtrhly do chrámu Krista Spasitele a hlučným happeningem dávaly najevo nesouhlas s vlivem církve na politické dění v Rusku. Policie zatkla tři z nich, které už dva měsíce ve vězení čekají na soud. Budou-li uznány vinnými z výtržnictví, hrozí jim až sedm let vězení. Samotný chrám Krista Spasitele podle agentury ITAR-TASS dnes zcela zaplnilo 7000 lidí a desetitisíce dalších musely zůstat venku. Nad hlavami shromážděných byly vidět transparenty mládežnických pravoslavných organizací, za zpěvu velikonočních písní dorazily ke kostelu lidé s barevnými korouhviemi posíťmi zlatem, s ikonami a kříži. Moskvané akci mohli sledovat na několika velkoplošných obrazovkách. Úřady k zajištění bezpečnosti vyslaly k chrámu na 2000 policistů a vojáků; před vstupem do kostela se lidé museli podrobit bezpečnostní kontrole a projít detekčními rámy zjišťujícími přítomnost kovových předmětů. V nezvykle teplém počasí policisté rozdávali shromážděným vodu a v několika případech kolabujícím věřícím poskytli první pomoc. Patriarcha Kirill v projevu prohlásil, že země se nyní nachází v "neklidné době". "Procházíme obdobím zkoušek, obdobím urážek svatých, (...) Modlíme se za to, aby toto soupeření víry a nevíry vyústilo ve skutečné a reálné obrácení se k Bohu," řekl Kirill.

podle ČTK

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Vinný kmen

Seřad'te obrázky od nejmenšího po největší a získáte pořadí písmenek do tajenky.

(Řešení z minulého čísla: Dal svůj život za nás.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100